

Antibiotica

< 1928: enkel en alleen met behulp van een "goed gestel" overleven de sterksten de verwoestende infectieuze epidemieën
1928: Fleming ontdekt penicilline

Sindsdien overleefden honderden miljoenen mensen de meest diverse infectieziekten dankzij de antibiotica.

EEN HELPENDE HAND

Het lichaam beschikt over een eigen verdedigingssysteem, de witte bloedcellen. Ze vernietigen de microben of zetten stoffen vrij die hun vermenigvuldiging beletten. Zijn de ziektekiemen echter zeer agressief of te talrijk, of is de verdediging onrijp (kinderen) of vermoeid (bejaarden), dan delft de natuurlijke immuniteit het onderspit en wint de infectie het pleit.

De tussenkomst van antibiotica bestaat erin een groot deel van de infectie te bestrijden zodat het natuurlijk verdedigingsmechanisme snel opnieuw de bovenhand krijgt en het werk kan afmaken.

EEN GEVAARLIJKE ONTWIKKELING

Antibiotica maken vandaag deel uit van het dagelijks leven. Helaas stelt men vast dat hoe langer hoe meer patiënten hun behandeling niet volgen zoals ze werd voorgeschreven:

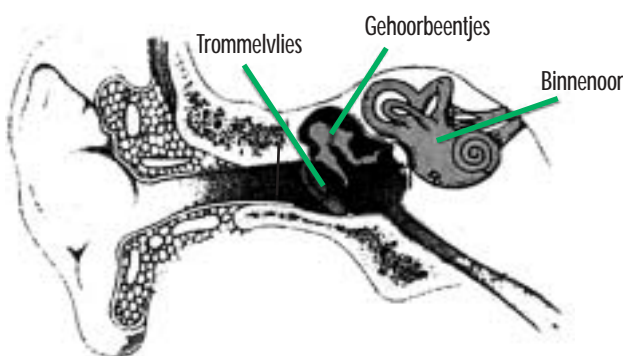
- ze stoppen vroegtijdig van zodra ze zich beter voelen,
- ze verminderen de dosis omdat ze "te sterk" is,
- ze vrezen voor gewenning,
- ze hebben last van een "moeheidsgevoel".

Een handvol slechte "goede redenen" waardoor aanvankelijk goedaardige aandoeningen blijven duren, terug opduiken, chronisch worden en uiteindelijk kunnen aanleiding geven tot restletsels. Restletsels die door een getrouw volgen van de behandeling konden worden vermeden.

VERMIJDWARE RISICO'S

Het oor bestaat uit drie delen:

- het buitenoor of de gehoorgang leidt naar het trommelvlies,
- in het middenoor bevinden zich de gehoorbeentjes die het geluid overbrengen,
- het binnenoor, het edele deel, waar het geluid geanalyseerd en ontcijferd wordt en waar zich ook het evenwichtssysteem bevindt.

De meest frequente oorontstekingen treffen vooral het buiten- en middenoor. Een slecht verzorgde of een terugkerende oorontsteking kan:

- een opening in het trommelvlies veroorzaken,
- de beentjesketen beschadigen of vernietigen.

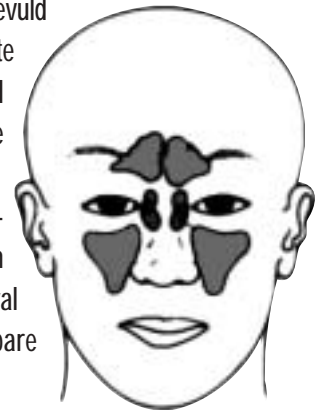
Gevolgen:

Min of meer ernstige gehoorproblemen kunnen optreden. Bij jonge kinderen (bij wie oorontsteking het meest voorkomt) kan dit dramatische gevolgen hebben en een zware domper zetten op hun toekomst.

De sinussen zijn in feite holten gevuld met lucht. Men vindt ze ter hoogte van het gelaat. Ze zijn bekleed met hetzelfde slijmvlies dat de luchtwegen bekleedt.

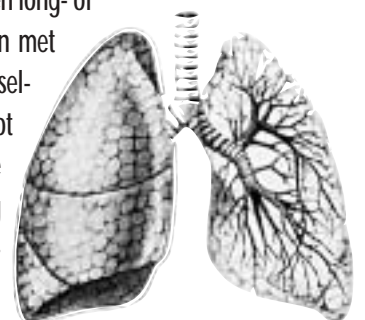
Een slecht behandelde of terugkerende sinusitis kan chronisch worden en veroorzaakt in dat geval hoofdpijn en soms onuitstaanbare gelaatspijn.

In dit stadium bestaat de behandeling meestal uit een pijnlijk heelkundig ingrijpen zonder de zekerheid van een definitieve genezing.

Onvoldoende behandeld kunnen long- of luchtweginfecties gepaard gaan met een min of meer ernstige weefselverniëting. Dit kan leiden tot restletsels zoals chronische bronchitis en astma die vroeg of laat uitmonden in ademhalingsinsufficiëntie.

Bij de bejaarde kan dit het hart dusdanig belasten dat een hartinfarct of hartfalen optreedt met vaak onherstelbare gevolgen.

Antibiotica

WAAROM MOET MEN DE RICHTLIJNEN STRIKT VOLGEN?

Uitgaand van het principe dat onwetendheid fouten baart, zetten we de redenen op een rijtje waarom u de aanwijzingen van de arts nauwgezet moet volgen.

1. Aantal tabletten (de dosis)

Om actief te zijn moet het antibioticum in het lichaam aanwezig zijn in een concentratie die de werking van de ziektekiemen remt. Het voorgeschreven aantal tabletten komt overeen met de dosis nodig om een optimaal effect te bekomen.

Neemt u minder:

- dan is het antibioticumgehalte onvoldoende,
- woekeren de bacteriën verder,
- krijgen de bacteriën de tijd om te wennen en worden ze resistent voor het antibioticum.

Neemt u meer dan werkt het antibioticum niet vlugger of krachtiger maar loeren door overdosering bijwerkingen om de hoek.

2. Tijdstip van inname

Eens ingenom, belandt het antibioticum in de maag van waaruit het in het bloed terechtkomt en uiteindelijk tot bij de infectiehaard wordt gebracht. Omdat de voeding hun absorptie stoort, moeten bepaalde antibiotica weg van de maaltijd worden ingenomen.

3. Frequentie

Het aantal innamen wordt berekend naargelang de tijd die het antibioticum in het lichaam doorbrengt. Door nauwgezet het aantal dagelijkse innamen te volgen zorgt men er voor dat er steeds een voldoende antibioticumconcentratie in het organisme aanwezig is zodat de ziektekiemen geen kans krijgen om zich te vermenigvuldigen. Door het aantal innamen te verminderen, ligt het antibioticumgehalte af en toe te laag en kan de infectie terug opflakkeren. Door het aantal innamen op te drijven wordt het lichaam overbelast en kunnen bijwerkingen optreden zonder dat daarom de werkzaamheid toeneemt.

4. Duur van de behandeling

Hoe lang men het antibioticum dient in te nemen hangt af van het getroffen orgaan, de ernst van de infectie en de algemene toestand van de patiënt.

Koortsdaling, zich beter voelen en minder last hebben wil niet zeggen dat de infectie gedaan is. Het wijst er hooguit op dat het antibioticum werkt. Alvorens het lichaam zelf voor zijn verdediging kan instaan, zullen evenwel nog veel ziektekiemen moeten worden uitgeroeid.

HARDNEKKIGE MYTHEN

1. Antibiotica vermoeien niet! Het is de ziekte die het lichaam verzwakt. Dit kan soms weken aanhouden en zal des te meer uitgesproken zijn als de patiënt reeds verzwakt (bejaarden) of vermoeid was (stress, geestelijke en fysieke vermoeidheid, samengaande ziekten). Wanneer u zich moe voelt, kan u beter enkele

vitaminen slikken.

2. Allergie voor een antibioticum betekent niet dat u er geen meer mag nemen!

Een echte allergie (roodheid, jeuk, ademhalingsproblemen) kan voorkomen voor 1 of zelfs 2 antibiotica (vaak van eenzelfde familie), maar nooit voor allemaal. Bovendien mag u allergie niet verwarren met bijwerkingen. Breng uw arts op de hoogte. Hij zal kiezen voor het meest aangewezen antibioticum.

3. Een juist gevolgde behandeling lokt geen "gewenning" aan antibiotica uit!

De ziektekiemen daarentegen kunnen wel wennen aan het antibioticum en resistentie ontwikkelen. Vooral als de inname te kort was (eerbiedig de behandelingsduur) of als onvoldoende tabletten werden ingenomen (eerbiedig het aantal tabletten en het tijdstip van inname).